

РЕШЕНИЕ

№ 5891

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7261** по описа за **2022** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на проф. д-р З. А. К. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ №2272 от 21.06.2022г. на СРС, 17 с-вр по нахд №14642/2021г., с което е потвърдено наказателно постановление №11-01-251 от 10.09.2021г., издадено от Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на основание чл.256а от Закона за обществените поръчки /ЗОП/на проф.д-р З. А. К. е наложена глоба от 200лв..

Касаторът не е съгласен с мотивите на СРС за потвърждаване на НП. На първо място –се твърди, че СРС не се е произнесъл по наведените доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, както и не е съобразил наличието на обстоятелства за приложението на чл.28 от ЗАНН. По същество се изразява несъгласие с невъзприемането на констатацията на наказаното лице, че няма задължение за публикуване на информация в Регистъра на ОП, свързана с приключване на договорите за обществени поръчки, съобразно чл.36, ал.1 от ЗОП. В тази връзка отново касаторът навежда съображението, че действащата към АУАН редакция на чл.36, ал.1, т.4 от ЗОП не предвижда задължение за публикуване в регистъра. Относно чл.28 от ЗАНН се твърди, че неправилно не са зачетени „Вътрешните правила за реда и организацията за възлагане на обществени поръчки", съгласно които на

помощник-ректора е възложено задължението да изпраща към регистъра посочената информация. Твърди се, че К. е бил ректор до 02.06.2019г., когато е избран нов ректор, докато в АУАН и НП е посочено, че изпълнението на договора е приключило на 11.04.2019г., а нарушението е извършено на 14.05.2019г., което не може да му се вмени във вина. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание – касаторът не се явява и представлява.

Ответната страна –чрез юрк.К.- оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор П. дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

СРС правилно е установил фактическата обстановка за това, че проф.д-р З. К. в качеството си на ректор на П. университет „П. Х.“ съгласно чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП – не е изпратил до Агенцията по обществените поръчки за публикуване в регистъра на ОП информация по чл.36, ал.1, т.4 от ЗОП, а именно:обявление по образец за приключване на договор№Д-5 от 17.01.2019г. с „Лирекс БГ“ ООД, което задължение е имал в 30-дневен срок от приключване на договора от 11.04.2019г.. АУАН е съставен на 11.03.2021г., съответно НП е издадено на 10.09.2021г..По отношение на АУАН е имало възражение за установената фактическа обстановка само в частта, че не следва да отговаря ректора, тъй като последният се е позовал на вътрешните правила за възлагане на ОП в ПУ.

На първо място касационния състав не споделя довода на касатора, че от СРС не са разгледани възраженията на лицето. Видно от жалбата до СРС –се е възразило, че не е посочена точната дата на нарушението, но в тази връзка следва да се има предвид, че деянието е осъществено чрез бездействие за периода от приключване на договора, който е посочен в определения от закона 30 –дневен срок т.е. лицето е бездействало от 11.04.2019г. до 13.05.2019г.. В тази връзка правилно СРС е приел, че няма процесуално нарушение, след като е ясен срока и началото на започването му. С оглед изложеното и не може да има точна дата на извършване на деянието, което е характерно за нарушенията, извършени чрез действие. Към 14.05.2019г. вече нарушението е завършено, тъй като до този момент деецът е може да заявил подлежащата на отразяване информация, поради което напълно обосновано и в НП е отразено точно това, че деянието е установено към 14.05.2019г., тъй като към тази дата е завършено. В посочения контекст са и мотивите на СРС, който е приел, че към 14.05.2019г. К. в качеството му на публичен възложил не е изпратил обявление по образец за приключилия договор с “Лирекс БГ”ООД. Изложеното не накърнява правото на защита на наказаното лице. За същото е ясно какво и в какъв срок е следвало да направи, както и към коя дата това не е било сторено.

На следващо място -обосновано СРС не е споделил и второ възражение за процесуално нарушение в жалбата за неправилно посочена материална разпоредба.

Правилно е маркирана за нарушена разпоредбата на чл.185 т.3 от ЗОП, тъй като именно тя вменява задължението за изпращане за публикуване на дължимата информация. Деянието достатъчно ясно и описателно е пресъздадено в АУАН и в НП, поради което в тази връзка от СРС не са установени нарушения.

Касационната инстанция споделя напълно и останалите доводи относно характера на посочените вътрешни правила –същите са по отменения ЗОП и не съответстват на действащата нормативна уредба, като я заобикалят, доколкото в ЗОП ясно е разписано върху кой субект тежи съответното задължение.

Касационният състав споделя и доводите на СРС за неналичието на основания за приложението на чл.28 от ЗАНН. В тази връзка не се установява за конкретното деяние по-леко или незначително засягане на защитаваните обществени отношения страненни с нарушенията от съответния вид. Правилно съдът е отчел значението на деянието и във връзка с очакванията, които законодателят влага за прозрачността на посочените процеси по ЗОП.

Конкретно изложените съображения в касационната жалба също не се споделят. За периода, за който касаторът е има задължението да изпрати за публикуване посочената информация – лицето е било ректор на ПУ. Също така посочената за нарушена норма на 185, т.3 от ЗОП изисква изпращането на информацията за публикуване в регистъра. Визираната във вр. с чл.185, т.3 от ЗОП –норма на чл.36, ал.1, т.4 от ЗОП в действащата ѝ към 14.05.2019г. редакция ДВ бр.13/2016г.- изисква именно изпращане на публикация за обявленията за приключване на договорите, като същата остава непроменена с изм. и доп. - ДВ, бр. 86 от 2018г., в сила от 1.11.2019 г.. Посочената т.6 касае публикация на оспорването и същата е нова с ДВ бр.86/2018г. в сила от 01.11.2019г..

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна и следва да се отхвърли ведно с последиците- уважаване на претенцията за юрк.възнаграждение на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН вр. с НППП /чл.27е и чл.37 от ЗПП/ в размер на 80лв..

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 изр.2-ро от ЗАНН - Административен съд-София град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №2272 от 21.06.2022г. на СРС, 17 с-в, по нахд №14642/2021г., с което е потвърдено наказателно постановление №11-01-251 от 10.09.2021г., издадено от Агенция за държавна финансова инспекция, с което на основание чл.256а от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ на проф.д.р З. А. К. е наложена глоба от 200лв..

ОСЪЖДА З. А. К. ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенцията за държавната финансова инспекция юрисконсултско възнаграждение от 80 /осемдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

